

**Doopsgezind
Rotterdam**

de Werf

jaargang 60 | nummer 2

februari 2022

De Doopsgezinde Gemeente Rotterdam is een ontmoetingsplek voor mensen die in vrijheid met elkaar in gesprek gaan over hun leven en geloof. We laten ons hierbij op een eigentijdse manier inspireren door bijbelse en andere verhalen, poëzie, kunst en muziek.

De Doopsgezinde Gemeente Rotterdam is een regiogemeente en bedient het gebied Voorne-Putten, de Hoekse Waard, de Krimpenerwaard en Rotterdam. De Vermaning van Doopsgezind Rotterdam staat in het centrum van de stad, vlakbij het Hofplein, aan het eind van het Haagse Veer.

Over de diensten

40 dagen met Johannes

Zondag 6 maart, geen dienst

Zondag 13 maart, 2e zondag 40 dagentijd

Voorganger: ds. Henriette van Dunné

Organist: Mark van Nispen

Zondag 20 maart, 3e zondag 40 dagentijd

Voorganger: André Meiresonne

Organist: Kees Blijdorp

Zondag 27 maart, 4e zondag 40 dagentijd

Voorganger: Hans Froncek,

Organist: Mark van Nispen

Zondag 3 april, geen dienst

Zondag 10 april Palmzondag

Voorganger: ds. Henriette van Dunné

Organist: Mark van Nispen

Donderdag 14 april, Witte Donderdag, met Maaskant Open grenzen

Vrijdag 15 april, Goede vrijdag, met Maaskant Open grenzen

Zondag 17 april, Pasen

Voorganger: ds. Henriette van Dunné

Organist: Mark van Nispen

Dit jaar willen we in de Stille Week diensten houden met de Maaskant gemeente, de invulling hiervan is nog niet bekend.

Zou u een ezel willen zijn?

Als u een dier zou zijn, welk dier wilt u dan zijn? Ik zou graag een vogel willen zijn, een sperwer, met scherpe ogen alles kunnen zien, een roodborstje of een koolmees, en dan een beetje door de tuin van de buren hippen en dan schommelen op zo'n vetbol. Maar een ezel? Geen haar op mijn hoofd die daar denkt. Zo'n dom, stom dier, waar iedereen zo schamper over doet en waar iedereen op neerkijkt? Toch is het juist een ezel die Jozef en Maria naar Bethlehem brengt en aanwezig is in de stal bij de geboorte van Jezus. En het is een ezel die Jezus met Pesach door Jeruzalem draagt. Het is juist de ezel die Kerstmis en Pasen aan elkaar verbindt. Geen groot paard, een edel dier, een koning waardig, maar een jong ezeltje is aanwezig bij het begin en het einde van Jezus.

Pesach, het Joodse Paasfeest, is een soort bevrijdingsdag. De joden vieren dat ze eeuwen geleden bevrijd werden uit het slavenhuis van Egypte. In de tijd van Jezus was dat een andere realiteit, het volk zucht onder de overheersing van de Romeinen en hoopt op verlossing door de beloofde Messias. Na alle verhalen die ze gehoord hebben over de zoon van Maria en Jozef, die uit Galilea, zijn ze overtuigd: Jezus is hun held, Jezus redt, Jezus bevrijdt, Jezus is hun grote man. Ze hebben gezien en gehoord hoeveel wonderen hij heeft verricht. Melaatsen zijn genezen, blinden kunnen weer zien, doven kunnen weer horen, lammen kunnen weer lopen. En met dit Pesach-feest heeft het volk hoge verwachtingen van Jezus, Hij zal immers Israël bevrijden van de Romeinse overheersers? Er gaat zelfs een gerucht dat Jezus op weg is naar Jeruzalem om daar gekroond te worden op de troon van David ... En dan komt Jezus de stad binnen, de menigte raakt buiten zichzelf, ze roepen, schreeuwen en zwaaien met takken. Gezegend hij die komt als koning, in de naam van de Heer! Vrede in de hemel en eer aan de Allerhoogste!

Jezus, de nieuwe koning, komt aanrijden op een ezel om vrede te brengen. Niet door paarden en wapens, niet door macht en geweld, maar door onmacht en zachte krachten. Gewoon een man op een ezel, die de minste wil zijn. Wat een schril contrast met wat koninklijk wordt gevonden, met de Romeinse veldheren en de keizer. Jezus komt niet met

opgeheven vuist, met schelden en schreeuwen, hij komt als een zachtmoedige en nederige koning.

Hij heeft daarmee iets op gang gebracht voor de mensen die in Hem willen geloven dat onomkeerbaar is. Die hemelse vrede is een belofte die nog steeds geldt, ook voor ons. Hoe lastig is dat om te geloven als we steeds weer horen over dreiging van oorlog, over het geweld dat mensen elkaar aandoen? Uit de geschiedenis is wel duidelijk geworden dat de vrede die Jezus naar Jeruzalem bracht moeilijk is te vast te houden, omdat het zo ingaat tegen alles wat mensen machtig en krachtig vinden. Wij mensen kiezen er vaker voor om een paard te zijn dan een ezel, en liever een koning dan een dienaar.

En toch, wanneer we onderweg zijn van Kerstmis naar Pasen, gaat het er over de minste te willen zijn, onze andere wang toe te keren, en opkomen voor de ander. Het is geen makkelijk weg om te gaan, naar innerlijke vrede en vrijheid voor alle mensen. Soms willen we liever onze vuist ballen en schreeuwen en van ons afslaan. Laten we op zulke momenten aan het ezeltje denken, een ezel, die Maria droeg naar Bethlehem en het jonge ezeltje dat Jezus naar Jeruzalem bracht.

Henriette van Dunné

Uit het Klein Overleg

Brrrrrr... Buiten is het fris, stormt het en schijnt de zon.

Echt februariweer. In de kerk is het warm en kunnen we elkaar gelukkig weer ontmoeten. Afgelopen zondag was een feestelijke dienst met de intrede van onze predikant Henriette van Dunné. We hebben 'ja' tegen elkaar gezegd!

Afgelopen maand is het Klein Overleg bij elkaar geweest samen met Hanny de Kruijff van Samen010. We hebben werkafspraken met elkaar gemaakt. Onze volgende vergadering is na het uitkomen van deze Werf. In de tussentijd zijn er weinig nieuwe dingen gebeurd. Vandaar dat we het deze keer kort houden.

De verbouwing van de kerk zal waarschijnlijk rond augustus 2022 beginnen. We hebben dus nog even de tijd om de kerk te gebruiken.

De komende maanden hopen we een Groot Overleg en een Ledenvertoeving te houden.

We wensen u een goede 40 dagentijd toe met mooie teksten in deze Werf en graag weer tot ziens in de kerk!

Een warme groet van het Klein Overleg,

Het bestuur van de Doopsgezinde Gemeente Rotterdam,

Marijke Haisma, voorzitter/coördinator

Truida Lokhorst, secretaris

Mark van Nispen, penningmeester

en

Henriette van Dunné, predikant

Wilma Kievit, officemanager

Voor al uw vragen aan het bestuur kunt u terecht bij Marijke Haisma op het emailadres coordinator@dgotterdam.doopsgezind.nl. Zij kijkt dan of zij uw vragen kan beantwoorden of deelt deze met het bestuur. Telefonisch is Marijke te bereiken via 06-20828223.

Vragen over de ledenlijst, adreswijzigingen, notulen kunt u stellen aan Wilma Kievit, officemanager via het emailadres: officemanager@dgotterdam.doopsgezind.nl.

Intrededienst ds. Henriette V.A. van Dunné

Er hing een feestelijke sfeer in onze vermaning, zondag 13 februari jl.: vrolijke gezichten alom, behoorlijk wat mensen, naast de bekende zusters en broeders familie van Henriette en vertegenwoordigers van vrijzinnige buurgemeenten. Na het afscheid van Han Cuperus kwam er weer een vaste predikant. Henriette en de gemeente zouden elkaar laten weten voor onbepaalde tijd met elkaar verder te willen.

Mark begon de dienst met zeer feestelijke muziek. Het uitspreken van de belofte over en weer met elkaar verder te willen werd bevestigd door het zingen van lied 345: „Gij hebt uw woord gegeven”. Bijna vanzelfsprekend ging Henriette in de viering in op het verspreiden van vrede, vanouds een taak waarvoor de dopersen zich inzetten. Als basistekst koos zij hiervoor Lukas 6: 27 - 38, kortweg: „Hebt uw vijanden lief, doe goed aan hen die u haten, zegen hen die u vervloeken en bid voor hen die u

belasteren". We weten het allemaal, maar het uitvoeren blijft een kwestie van steeds opnieuw proberen.

Zoals bijna altijd dwaalde mijn blik bij het overwegen van de gehoorde woorden naar het zeil dat zo hoog geheven in de kerkzaal hangt. Dat werd lang geleden gezamenlijk gehesen door het oudste lid en het jongste kind uit de gemeente. Dat oudste lid was mijn pake en ik realiseerde me het deze zondag toevallig precies dertig jaar geleden was dat hij zijn laatste verjaardag vierde. Na de overweging vroeg ook Mark in diens orgelspel nog eens om de Heilige Geest.

Natuurlijk zongen we meteen na afloop Henriette ook nog toe in een lied over het die ochtend over en weer uitgesproken „Ja” wat onze belofte nogmaals bevestigde - tekstschrijver Truida had weer geweldig uitgepakt! Na afloop bleven we nog tot vlak voor de middag napraten; Bob had ons gewaarschuwd voor de te verwachten acties van de parkeerwachters. Onder het naar huis rijden bedacht ik me dat dit weer eens een viering was om nooit te vergeten; alle aanwezigen en zij die op afstand meeleeften: hartelijk dank!

Sjoerd Jansen

Abcoudse overpeinzingen

Onze wereld gaat steeds meer open en dat zal best onwennig zijn na de laatste twee jaar waarin we leefden met een pandemie. We hebben elkaar te weinig kunnen zien en spreken en dat wordt nu hopelijk anders.

Zoals u elders kunt lezen hebben we op 13 februari weer een dienst kunnen houden in de kerk en hebben we een goede start met elkaar gemaakt naar de toekomst toe. Ik wil graag iedereen hartelijk danken voor

**Doopsgezind
Rotterdam**

Veertig-dagentijd 2022

Klein danklied

Gij hebt, o God, dit broze
bestaan gewild,
hebt boven 't nameloze
mij uitgetild, -

laat mij dan dankbaar leven
de volle tijd,
geborgen in de beven-
de zekerheid,

dat ik niet uit dit smal en
onvast bestand
van mijn bestaan zal vallen
dan in uw hand.

Ad den Besten

Lied 767, De toekomst van de Heer is daar

De toekomst van de Heer is daar
en voor zijn voeten uit
gaan vrede en rechtvaardigheid
als bruidegom en bruid.

Want groot zijt Gij en daden groot
zijn door uw hand gedaan;
het graan ontkiemt ternauwernood,
het sterft om op te staan.

Gij hebt de groeve toegedekt
waarin de korrel viel
om weer te worden opgewekt:
Adam met hart en ziel.

Nu is de dag van oogsten daar,
Het hoogste van de tijd;
een koning als een korenaar
staat op in majesteit.

Lied 321, Niet als een storm, als een vloed

Niet als een storm, als een vloed,
niet als een bijl aan de wortel
komen de woorden van God,
niet als een schot in het hart.

Blinden herkennen de hand,
dovemansoren verstaan Hem.
Zalig de man die gelooft,
zalig de vrouw aan de bron.

Maar als een glimp van de zon
een groene twijg in de winter,
dorstig en hard deze grond –
zo is het koninkrijk Gods.

Niet in het graf van voorbij,
niet in een tempel van dromen,
hier in ons midden is Hij,
hier in de schaduw der hoop.

Stem die de stilte niet breekt,
woord als een knecht in de wereld,
naam zonder klank zonder macht,
vreemdeling zonder geslacht.

Hier in dit stervend bestaan
wordt Hij voor ons geloofwaardig,
worden wij mensen van God,
liefde op leven en dood.

Kinderen, armen van geest,
mensen gelouterd tot vrede,
horen de naam in hun hart,
dragen het woord in hun vlees.

Wat ik niet ben

Ik ben de wolken en de wind

Het vuur dat eeuwig brandt

Ik ben de stroming

De zee

Ik ben het grenzeloze land

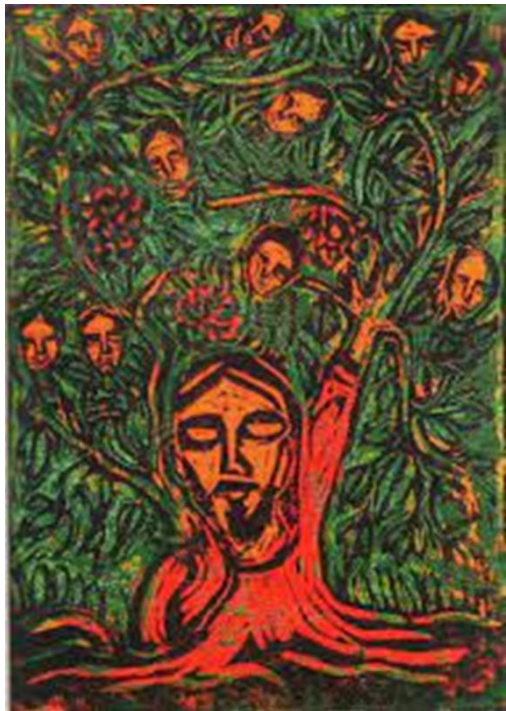
Onvoorspelbaar

Ik ben niet wat je denkt

Er is teveel van mij gemaakt

Wat ik helemaal niet ben

Stef Bos

Lied 675, Geest van hierboven -

<https://www.youtube.com/watch?v=LFc24RGgX24>

Geest van hierboven,	Wat kan ons schaden,
leer ons geloven,	wat van U scheiden,
hopen, liefhebben door uw kracht!	liefde die ons hebt liefgehad?
Hemelse vrede,	Niets is ten kwade,
deel U nu mede	wat wij ook lijden,
aan een wereld die U verwacht!	Gij houdt ons bij de hand gevat.
Wij mogen zingen	Gij hebt de zege
van grote dingen,	voor ons verkregen,
als wij ontvangen	Gij zult op aarde
al ons verlangen,	de macht aanvaarden
met Christus opgestaan. Halleluja!	en onze koning zijn. Halleluja!
Eeuwigheidsleven	Gij, onze Here,
zal Hij ons geven,	doet triomferen
als wij herboren	die naar U heten
Hem toebehoren,	en in U weten,
die ons is voorgegaan. Halleluja!	dat wij Gods kindren zijn. Halleluja!

Lied 556, Alles wat over ons geschreven is

Alles wat over ons geschreven is
gaat Gij volbrengen deze laatste dagen,
alle geboden worden thans voldragen,
alle beproeving van de wildernis.

Gods schepping die voor ons gesloten bleef
ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten,
die zoon van David zijt en man van smarte,
koning der Joden die de dood verdreef.

Jezus, de haard van uw aanwezigheid
zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken.
Gij gaat vooraan, Gij zult ons niet ontbreken,
Gij Hogepriester in der eeuwigheid.

Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan,
aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven,
ons is een lofzang in de mond gegeven,
sinds Gij de weg van 't offer zijt gegaan.

Dit is uw opgang naar Jeruzalem
waar Gij uw vrede stelt voor onze ogen,
vrede aan allen die uw naam verhogen:
heden hosanna, morgen kruisigt Hem!

Toen Jezus wist ...

Toen Jezus wist nu is gekomen
het uur om door de nacht te gaan,
heeft Hij een linnen doek genomen
en water in een schaal gedaan.

Hij gaf ons zwijgende een teken
en kwam ons voet voor voet nabij,
Hij deed het water van Zich spreken,
het stort zich uit en reinigt mij.

Jaap Zijlstra

Lied van een messias

Ik wou een tuin, ik moest in een woestijn
waar bloemen stenen, vogels slangen zijn.
De rotsen die ik met mijn handen sloeg
gaven de honing niet waarom ik vroeg.
Geen schaduw viel, geen engel die mij schonk
het eeuwig leven van een waterdrank.

Ik zat aan tafel en verdeelde brood.
Niet een der velen werd mijn reisgenoot.
Ik plengde tranen in een rozenperk.
De wereld redden is geen vrolijk werk.
Ik zag een steenrots, als een mensenkop,
een mensenschedelplaats – moest ik die op?

Ik hing. Ik was nog nooit zo hoog geweest.
Ik riep: Mijn God, mijn God. Ik werd ontgeest.
Een geur van bloemen werd mij aangedaan –
had ik de Schriften dan toch goed verstaan?
'Roep jij, Ik antwoord', was mij toegezegd.
Toen werd een steen over mij heengelegd.

Huub Oosterhuis

Er is wat afgevochten vandaag

Daarbinnen

achter die steen

Gevochten

tussen angst en liefde

hoop en vrees

dood en leven

angst en vrijheid

hemel en hel.

De rook van de strijd

hangt om te snijden in het donker.

Er is wat afgevochten vandaag

op een bedrieglijk stille zaterdag.

Het heeft erom gespannen

hoe de steen zou rollen

wat naar buiten komen zou.

De hel met zijn gruwel

van nooit meer anders

en 'zo is het nu eenmaal'.

Of de Mens, die spreken kan

van weg en waarheid
en leven voor altijd

Nee,
zo stil was het nog niet vandaag.

17 april Pasen Johannes 20:1-18

Lied 601, Licht dat ons aanstoot in de morgen

Licht dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht waarin wij staan
koud, één voor één en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt

waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.
Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft.

Hoe lang houden we het vol?

In de laatste ledenvertoeving die in 2021 daadwerkelijk heeft plaatsgevonden is opgeroepen om een realistisch beeld van de (nabije) toekomst van de DG Rotterdam te schetsen. Het Klein Overleg heeft hiervoor een voorzet gemaakt in de vorm van een Beleidsplan, dat vooral aangeeft welke activiteiten we willen blijven uitvoeren.

Wij denken dat het goed is om daarbij ook te kijken naar de feitelijke situatie, waarin de DG Rotterdam verkeert:

- we hebben ca. 120 leden/belangstellenden met een gemiddelde leeftijd ver boven de 70jaar
- er overlijden jaarlijks tussen vijf en tien leden/belangstellenden en er is geen aanvulling van onderaf
- er is al jaren grote moeite om voor alle vrijwilligerstaken mensen te vinden, waardoor:
 - de meeste vrijwilligers twee of meer taken (tot zelfs 5 of 6) vervullen
 - we betaalde krachten hebben moeten inzetten voor verschillende bestuurlijke taken
 - dit probleem van bemensing zal alleen maar groter worden
 - het aantal kringen, en de deelnemers daaraan, neemt af
 - in de kerkdienst zitten gemiddeld nog geen tien leden/belangstellenden
 - zelfs het maken van een rooster van dienstdoenden levert nu al problemen op
 - een aantal mensen, die jarenlang hun krachten hebben ingezet in commissies, werkgroepen, taakgroepen etc., heeft als gevolg van het ouder worden deze taken moeten neerleggen

Kortom:

Hoe houden we met steeds minder mensen alle ballen in de lucht?

Moeten we wel proberen al die ballen in de lucht te houden en voor hoe lang nog?

Laten we bij het doornemen van het concept Beleidsplan ook deze vragen open met elkaar bespreken.

Enkele bezorgde jongere ouderen (ook 70+!): Ineke en Gerben Joustra, Marijke en Bob van de Vijver

Het hemelvenster

Het wachten was op de 'Noble George Sauvageau', een booreiland met vier poten dat langszij een afbouwkade bij Verolme in de Botlek een upgrade zou krijgen. Het bedrijf van mijn zakenvriend JCA, die vanwege zijn initialen in de offshore 'Jesus Christ Almighty' werd genoemd, zou de modernisatie uit gaan voeren. Mijn opdracht als gepokt en gemazelde werfman was kort, maar omving desondanks het hele spectrum van het complexe karwei.

Aan boord ben jij mijn 'number one,' aldus JCA. Bijgenaamd 'de Zending' omdat ik als kerkganger naast de tale Kanaäns, vloeiend de taal van de werkvloer sprak, lukte het mij de onderaannemers met vaak tegenstrijdige belangen redelijk in het gelid te krijgen. Pogingen om ons beiden tegen elkaar uit te spelen liepen op niets uit. 'Aan boord klinkt het woord van de Zending.' heette de oekaze van JCA. De uren werden dagen, maar de vuurspuwende boor'demon draalde te komen. Het grote wachten was op het weatherwindow, een weervenster. De periode van weinig wind en kalme zee waarin het potige platvorm vanaf haar locatie naar de werf kon worden gesleept. In plaats van aan boord de handen uit de mouwen te steken dobbelden de timmerlui, pijpfitters en elektriciens van JCA, of legden een kaartje in de grote kantine van Verolme.

Het 'toezicht' op de onderaannemers verbleef in een aantal kantoor containers die, op elkaar gestapeld, een carré vormden. In die burelen, inclusief een weelderig ingerichte douche en toiletruimte, sjansden opzichters met een kortgerokte secretaresse die minstens zo goed kon grofbekken als de om haar heen cirkelende mannen. Op mijn aanraden had JCA op het laatste ogenblik in de tender laten opnemen dat wachturen, veroorzaakt door een weatherwindow, voor rekening kwamen van de opdrachtgever. Een besluit dat de kassa langdurig deed rinkelen.

Eindelijk bleef een hogedrukgebied lang genoeg boven de Noordzee hangen om het booreiland te verslepen, zodat de mammoet in de vroege ochtend langs de kade op zijn roestige poten kon gaan staan. Van het helikopterdek, de navelstreng met de vaste wal, waren de vangnetten rondom hoognodig aan vervanging toe. De vervelozе hijskranen, evenals de met zwarte olie bevlekte boortoren. Alles aan boord van de graafmastodont vroeg om aandacht. Voor de doorgedraaide operator die de schudzeven bediende werd een geluidsdichte cabine geïnstalleerd. De toolpushers en roustabouts die op zee de boorpijp verlengden en steeds dieper de rotsgrond in dreven, kregen een afdak. De vier poten werden met behulp van een ingenieuze lasmanipulator verlengd, waarna de Noble George ook in dieper water naar olie kon boren. Terugziend op dit karwei van ruim twintig jaar geleden, ben ik nu zelf toe aan een modernisering. Het wachten is op een weervenster.

Of, zo mijmer ik, bestaat er soms een hemelvenster? Een tijd van rust en ruimte waar demonen geen toegang hebben. Een hemelvenster dat zicht geeft op de sterren zee waarover ik als de tijd daar is, ga varen voor een upgrade langs zij de kade van de Almachtige.

Cees van der Jagt 08/02/22

Hoe zit het toch met ...

de stand van zaken van ons project in Tanzania

Deel 3 – de update

‘Zij die geloven haasten zich niet ...’, een spreekwoord dat – overigens ten onrechte – wordt geciteerd als iets veel langer duurt dan je had verwacht en te maken heeft met obstakels die eigenlijk nergens op slaan. Het klinkt berustend en heeft ook iets negatiefs, dat lijkt op ‘ambtelijke molens malen langzaam’. Niets voor mij eigenlijk, maar soms zit er niets anders op dan je aan te passen aan het tempo van de langzaamste en geduldig te proberen elk obstakel te overwinnen. ‘Begrijpen’ levert weinig op, maar accepteren des te meer al is dat moeilijker.

En toen ineens ... kwam er een aanvraag bij de doopsgezinde zending binnen voor de vergoeding van reiskosten voor deelnemers aan de jaarlijkse algemene vergadering van Tanzaniaanse dopers die dit jaar in Shirati gehouden zou worden. Even tussendoor: ‘algemeen’ betekent in dit geval alleen de predikanten en dan ook nog uitsluitend mannelijke

predikanten, want dat is alles wat ze daar hebben. Er zijn wel andere deelnemers bij – tenslotte moet iedereen ook eten en de bedden moeten dagelijks opgeschud worden – maar zij hebben geen beslissingsrecht over zaken van belang. En ter verdere informatie: vóór de vorige jaarvergadering had ik al een brief geschreven aan de vrouwen om hen te steunen in hun vraag om vrouwelijke voorgangers met de suggestie met Rebecca Osira te gaan praten – zij is predikant in Nairobi-Kenia en vicevoorzitter van het Doopsgezind Wereld Congres (MWC) – over het belang van vrouwelijke predikanten. De vrouwen hadden mijn brief maar gewoon tijdens de vergadering voorgelezen en gewoon maar gekeken hoever het zou reiken. Intussen gingen ze onverminderd ijverig verder met het stichten van gemeenten en het (zelfs letterlijk) bouwen van kerken. Zes gemeentes waren het al met elk zo'n 200 leden. Dat is de bovengrens, want met een grotere gemeenten verlies je elkaar makkelijk uit het oog.

Nu was het dus zover. De subsidie aanvrager legde uit waarom het zo belangrijk was: er zou beslist worden of vrouwen wel of (voorlopig) geen predikant zouden kunnen worden, dus iedereen moest erbij kunnen zijn. En ze hadden Rebecca Osira ook uitgenodigd, want dat leek hen wel een goed idee. En warempel, daar kwam het bericht dat 98% van de predikanten had ingestemd met het bevestigen van vrouwelijke predikanten, het reglement zal daarop aangepast worden en (bijna) iedereen was vrolijk en blij. Een doorbraak, een nieuwe bladzij in de geschiedenis, een stap voorwaarts ... noem het maar op. Details zouden volgen en bij mijn felicitaties stelde ik ook maar de vraag naar foto's. Er viel weer een diepe stilte, dus nog maar een mail aan diverse mensen – maar 'het was stil aan de overkant ...', tot er een opgewonden, uitgelaten mail kwam van Violeth – mijn voormalige tolk, nu coördinator vrouwenzaken – die dankbaar was, dat vrouwen nu 'deacon' konden worden, want nu kon het werk beginnen. Maar zo wordt dit weer een bericht dat 'vervolgd' wordt, want een deacon is nog geen predikant, maar heeft wel beslissingsrecht op de volgende vergadering en daarmee is ook een belangrijke stap gezet. Ik heb dus maar weer een mail gestuurd met de vraag hoe het zit met predikant/deacon, met de opleiding, de bevestiging en de acceptatie van vrouwelijke predikanten. Zodra ik antwoorden heb, meld ik me weer. Tot dan dus, wordt vervolgd.

Christien Duhoux-Rueb

Onze gemeente

Predikant

Ds. Henriette van Dunné
06-27042422

predikant@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Kosterij

010 4124856

koster@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Boekhouder

Mark van Nispen

boekhouder@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Voorzitter en Coördinator

Marijke Haisma
0620828223

coordinator@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Secretaris

Truida Lokhorst
0180317728

secretaris@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Werkgroepen

Communicatie	Bob v.d. Vijver	0633149300
Personeel	Tjitske Gelderloos	0611085389
Diaconie	Marijke v.d. Vijver	0628488760
Diensten	Freekje Wethmar	0180 317 728

Ledenadministratie

Mevr. W. Kievit
010 - 4666722

officemanager@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Adres Hang 7 3011GG Rotterdam

Inhoudsopgave

Over de diensten.....	3
Zou u een ezel willen zijn?	4
Uit het Klein Overleg.....	5
Intrededienst ds. Henriette V.A. van Dunné.....	6
Abcoudse overpeinzingen.....	7
Uitneembaarheid boekje.....	8
Veertig-dagentijd 2022.....	9
Hoelang houden we het vol?.....	21
Het hemelvenster.....	22
Hoe zit het toch met	23
Onze gemeente	25
Inhoudsopgave en colofon.....	26

Colofon

De Werf, jaargang 60, nummer 2

De Werf is het blad voor mededeling en contact van de Doopsgezinde Gemeente Rotterdam. Het blad verschijnt 8 tot 10 maal per jaar.

Redactie: werkgroep communicatie. Uitgever: bestuur DG Rotterdam.